

Jon Johnson, form. í Norges Sjelldyrslag:

Norðmenn og føroyingar nógv at samarbeiða um

— Eg havi nú havt høvi at tosa við føroyskar alarar og havi vitjað fleiri alisjóðir — og eg eri sannførdur um, at her er eitt øki, sum norðmenn og føroyingar kunnu samarbeiða um.

Hetta segði formaðurin í Norges Sjelldyrslag, Jon Johnson, á fyrilestrinum á Debesartøð mánakvöldið.

Hann greiddi í stuttum frá gongdini innan skeljadjóraalingina í Noregi. Norðmenn leggja stóran dent á at hava skipað viðurskipti. Tí var neyðugt við einum landsumfevandi felag. Tað var stovnað í 1981 m.a. við tí fyri eyga at skráseta allar skeljadjóraalarar og stóðir teirra. Hetta hevur stóran týdning eitt nú fyri at vita, hvat skeljadjórastøð-

irnar hava at bjóða marknaðinum.

Jon Johnson segði, at skeljadjóraaling í Noregi er rættiliga nýggj. Í dag eru umleið 200 alisjóðir, men ein stórur partur av teimum er framvegis á royndarstöði.

Í dag arbeiða norðmenn við at byggja upp eina alivinnu, og tað gerst sjálvandi ikki eftir einum degi.

— Vit hava gjørt fleiri mistøk, men nú gongst so betur. Neyðugt er jú at læra av royndum og mistøkum, segði norðmaðurin.

Norska strondin er long og tí miðja norðmenn ímóti at gera stórri eindir heldur enn fleiri smærri. Hetta fyri at stóðirnar betri kunnu bera seg. Møguleiki er tó at byggja

rættiliga nógvir stórri stóðir, og á henda hátt fremur alingin bygdamenning á teimum plássum, har litíð arbeiði er.

Stóðirnar vera millum 100 og 300 tons til støddar. Somuleiðis verður dentur lagdur á at byggja virki, sum skulu taka ímóti skeljrunum og viðgera tær.

— Vit eru bert í byrjanini enn. Men vit eru tó komnir so væl á leið, at vit vita, hvat vit ikki skulu gera. Tó eru nógvir trupuleikar at loysa.

Jon Johnson segði at enda, at jú innan skeljadjóraalingina er góður møguleiki fyri einum vest-norðurlendskum samarbeiði. Hann fór at gera stítt til, at hetta fer at eydnast.



Peter Hovgaard vinstrumegin og Jon Johnson

Petur Hovgaard vitjar í Føroyum:

Føroyingur og fremstur innan skeljafisk í Noregi

Hvør skuldi trúð tí! At fremsti serfrøyingurin innan skeljafisk og aling av skeljafiski í Noregi — er føroyingur. Peter Hovgaard er føddur í Havn. Foreldrinu vóru úr Vági og Sandavági. Longu sum 12 ára gamal flutti Petur Hovgaard til Noregs. Har hevur hann búð síðani.

Í dag arbeiðir hann á Sognedal Distrikthøgskole. Hann er ein hin fremsti, tað snýr seg um skeljafisk og aling av skeljafiski í Noregi.

Tað var tí ikki so lægt, at Føroya Havbúnaðar-

felag saman við ídnaðarstovuni bjóðaði Peter Hovgaard til Føroya at halda fyrilestur á einum skeiði um skeljafiskaling.

Saman við honum var eisini formaðurin í Norges Sjelldyrslag, Jon Johnson.

55 fólk á skeiði

Teir báðir hildu seinasta vikuskiftið fyrilestrar á einum skeiði, sum Føroya Havbúnaðarfelag skipaði fyri. Skeiðið varð hildið á Hotel Hafnia, og undirtekan var óvanliga stór, tá hugsað verður um skeiðvirksemi um vikuskifti.

Umleið 55 fólk vóru við á skeiðinum, har tey høvdu høvi at hoyra um, hvussu norðmenn í dag ala skeljafisk, hvussu aðrar tjóðir ala hetta djór og annars um spurningar, sum viðvíkja skeljafiski og aling av hesum fiskasløgum.

Mánakvöldið skipaði so Havbúnaðarfeagði saman við Fróðskaparsetrinum fyri einum fyrilestrarkvöldi, har møguleiki var hjá almenninginum at lurta og siggja myndir.

Fylgja við

Formaðurin í Føroya Havbúnaðarfelag, John Andreassen, sigur í samrøðu við Sosialin, at skeiðið eydnaðist stak væl. Hann heldur fyri, at tað er rætt, at vit á henda hátt royra at fáa frem-

andar serfrøingar til Føroya at undirvísa og halda fyrilestrar.

— Sjálvandi skulu vit læra av egnum royndum, men tað hendir so nógv innan alingina, — at hava vit ikki eyguni við okkum og kanna, hvussu gongst aðrastaðni, so gerast vit eftirbátar.

Hann sigur eisini, at Føroya Havbúnaðarfelag hevur í umbúnað at skipa fyri fleiri líknandi skeiðum og almennum fyrilestrum í framtíðini. — Eg haldi, at alivinnan skapar so stórar møguleikar í føroyska samfelagnum, at vit framhaldandi eiga at upplýsa og kjakast um alispuvningar.

Formaðurin í Havbúnaðarfelagnum sigur víðari, at nú eru politikarnir og eisini umboð fyri stórar vinnufyrirtekur so sum Føroya Fiskasølu farin at viðganga, hvussu stórir møguleikar liggja í alivinnuni.

— Hetta er at fegnast um, og er tað bert mín vón, at vit øll — saman — kunnu skapa menning á hesum øki okkum øllum til frama, endar John Andreassen.

jan



Frá skeiðinum á Hotel Hafnia leygardagin

Stórir møguleikar fyri skeljadjóraaling í Føroyum

Peter Hovgaard greiddi frá gongdini við fiskiveiðini í heiminum sammett við gongdina innan havbúnaðin. Í dag fevnir føðin vit fáa úr havinum bert um 2% av øllum tí, sum menniskju eta, meðan landjórðin gevur 98%. Her er ein stórur ójafni, tí vit vita, at náttúrliga framleiðslan í havinum liggur heilt uppi á 40%, meðan hon á landi er 60%.

Í dag liggur tí ein stórur partur óbrúktur í havinum, sum vit menniskju annars kundu brúkt, segði Peter Hovgaard.

Hann spurdi hvi hetta

er so! Tað eru jú meira enn 10.000 ár síðani, at menniskju frá at vera veiðumaður á landi fór undir at dyrka jørðina istaðin. Men hyggja vit at gongdini viðvíkjandi møguleikum í havinum, so eru vit framvegis í dag veiðumenn har, hóast vit eins væl kundu dyrkað havið, eins og vit gera við landjórðina.

Her sipaði Peter Hovgaard til møguleikarnar at ala fisk og skeljadjór.

Í dag er samlaða fiskiveiðan í heiminum umleið 70 mill. tons. Tað tykist ikki, sum at hetta talið fer

at vaksa munandi.

— Hetta hava vit føroyingar eisini royndir av, tí vit siggja, at veiðan verður avmarkað og kvoterad.

Ótømandi møguleikar

Tað er m.a. við hesum í huga at vit eiga at leita yvir í alivinnuna, sum gevur okkum so nógvir møguleikar.

Her er eisini hent nógv seinastu árin. Í 1966 vórðu ald 1 mill. tons av fiski og skeljadjórum. Í 1980 var talið 9,3 mill.

tons. Menn meta, at talið um ár 2000 fer at liggja uppi á 100 mill. tonsum, tvs. munandi meira enn øll lond í heiminum í dag veidda.

— Men hvi seta so stórar vónir til fiskaalningina! Til tað segði Peter Hovgaard, at tað eru so nógv viðurskipti, sum tala fyri, at alivinnan fer at mennast heilt nógv.

— Sammett vit við fiskiveiðuna, so vita vit:

at tað eru góð og ring ár, at fiskastovnar ferðast víða og eru á fleiri økjum, at friðing oftani er Framhald á síðu 15



Kom ind og hør hvorfor!